

22 mei 2016

ZONDAG VAN DE VERVOLGDE KERK

Bijbellezing: Openbaring 12

We leven in een vreemde wereld... Aan de ene kant is er natuurlijk niets nieuws onder de zon, maar aan de andere kant krijg je toch soms het gevoel dat het steeds erger wordt... Zoveel onrust en zoveel geweld in de wereld. Zoveel mensen die leven in angst en spanning. In deze preek staan wij stil bij die vele christenen die deze dreiging, deze spanning, deze angsten maar al te goed kennen, vanwege hun christen-zijn. Enkele jaren geleden is er een ruwe schatting gemaakt dat het zo'n 200 miljoen christenen betreft die op dit moment hebben te maken met geweld vanwege hun geloof.

Wat is er allemaal aan de hand in deze wereld...?

Johannes ziet een visioen. Dat visioen geeft niet antwoord op alle vragen van vandaag. Maar het helpt ons wel om onze tijd te kunnen duiden, om woorden te kunnen geven aan wat wij op dit moment beleven, wat wij op dit moment zien gebeuren.

Johannes ziet een visioen. Het zijn eigenlijk drie visioenen, het is een verhaal in drie delen, een trilogie. Eerst ziet Johannes een geweldige gestalte (vers 1). Een vrouwelijke gestalte. Zij is omstraald door de zon, haar voeten staan op de maan en zij heeft een prachtige diadeem op haar hoofd van twaalf sterren. Wat een indrukwekkende, grootse gestalte! ... Maar op hetzelfde moment ziet Johannes ook diepe kwetsbaarheid en nood bij deze vrouw, want deze vrouw is aan het bevallen.... En tegelijkertijd ziet Johannes het beeld van een monsterlijke draak met zeven koppen en tien horens. Deze draak is gekomen om het pasgeboren Kind van deze vrouw te verslinden. Maar het lukt hem niet om het Kind te verslinden. God zorgt daarvoor. Het Kind wordt door God weggerukt uit het bereik van de draak. En de vrouw wordt veilig ondergebracht, buiten het gevaar van de draak..

Maar Johannes ziet nog een tweede huiveringwekkende scene van het visioen. Het betreft weer die monsterlijke draak. Johannes ziet nu een groot gevecht in de hemel plaatsvinden (vers 7): de draak en al zijn handlangers zijn in hevig gevecht verwickeld met de engel Michaël en zijn leger van engelen. De draak is gelukkig het aan het verliezen... hij wordt de hemel uitgedreven... en met een smak valt hij op de aarde. In de hemel is het groot feest. Maar de aarde houdt nu haar adem in...

En dan ziet Johannes nog een derde scene. Johannes ziet nu wat er vervolgens op aarde plaatsvindt (vers 13). En ook dat is diepingrijpend..., want die draak, ook al weet hij dat hij verloren heeft, die draak gaat vervolgens op de aarde in alle woede en woestheid tekeer. De vrouw is gelukkig veilig... haar Kind ook... maar de draak bekoelt tenslotte zijn woede op al diegenen op aarde die bij hen horen... Ja, ook zij worden gelukkig door God beschermd en bewaard... God laat hen niet over als een machteloze prooi voor de draak... *maar wat speelt er zich een geweldige strijd daar op die wereld af voor diegenen die bij het Kind en Zijn moeder behoren.*

En dan zijn wij weer midden in onze wereld aangekomen, de wereld die zo vreemd is geworden. Dit visioen geeft niet alle antwoorden op wat er in de wereld gebeurt, zo vertelde ik al..., maar dit visioen laat ons wel met heel andere ogen naar onze eigen werkelijkheid kijken. Misschien moet ik het nog wel sterker uitdrukken: *dit visioen laat ons een andere werkelijkheid zien die achter onze eigen vermeende werkelijkheid schuilgaat.*

Eerst die vrouw uit het visioen (vers 1): zij staat voor al de gelovigen, al de gelovigen van verleden, heden en toekomst. De gelovigen uit het Oude Testament. De gelovigen uit het Nieuwe Testament. Die vrouw, dat is het ware Israël. Dat is de Kerk vanaf Adam af tot de laatste dag van de wereld toe, zoals de Nederlandse geloofsbelijdenis het zegt. Deze vrouw was zwanger en heeft een Kind voortgebracht. Zij was in verwachting van de toekomstige Redder, de Heere Jezus. Maar – zo liet het visioen zien - met Zijn geboorte was het leven van haar Zoon direct al bedreigd. Er stond een draak met zijn bek wijd open te wachten om het kind te verslinden. En wat lezen wij in de Kerstgeschiedenis? Koning Herodes die als het ware stond te wachten om dit Kind, Jezus de Messias, te doden (Lukas 2). ...

Dit visioen leert mij iets van de situatie van Israël nu te begrijpen. Als ik puur menselijk naar Israël kijk, dan begrijp ik het niet: waarom maakt heel de wereld zich zo ontzettend druk om die paar vierkante kilometer in het Midden-Oosten? Heel de wereld lijkt zich te moeten bemoeien met dit ene volkje waar iedereen wel een mening over heeft. Waarom heeft dit volk heel haar geschiedenis door zoveel strijd en aanvallen gekend?

Johannes zag een vrouw... een vrouw door God geliefd en zoveel eer gegeven, omstraald door de zon, een diadeem van sterren... een grootse vrouw, maar tegelijkertijd kwetsbare vrouw die in verwachting was van Gods Redder, de Messias, de Heere Jezus. Zij droeg Hem bij haar in verwachting..., in verwachting op Gods beloften... Zij bracht Hem uiteindelijk voort... Maar wat een strijd heeft zij daarvoor moeten leveren! Want de draak, de satan, had het op haar Zoon gemunt... en op haarzelf, omdat zij Zijn moeder was.

Israël lijdt, omdat zij het volk is waaruit de Messias is geboren. Zij vormt een bedreiging, want haar Zoon vormt een bedreiging. Ik zeg niet dat Israël nooit iets valt te verwijten, of dat ik hiermee het politieke antwoord heb..., maar het visioen laat ons meer zien dan politieke padstellingen. Wij zien een draak, het kwaad in hoogsteigen persoon, die moeder van het Kind, wil verslinden.

En het Kind? Nou, dat werd net op tijd weggerukt naar God en Zijn troon, zo schrijft Johannes (vers 5). Weggerukt naar God en Zijn troon: een bijzondere omschrijving van Pasen en Hemelvaart. De Zoon is weggerukt tot God en Zijn troon: na Zijn werk op aarde is Hij direct in veiligheid gebracht voor het woeden van de draak.

De hemel juicht! De draak kan niet meer bij het Kind komen! De hemel is veilig gebied! ... 'Maar wee hun die de aarde bewonen', zo hoort Johannes een luide stem zeggen. Want de draak is nog niet klaar... Hij heeft verloren, want die Zoon is uit zijn klauwen gebleven... de Zoon is opgestaan uit de dood, opgevaren ten hemel, zittende aan de rechterhand van God... *maar al diegenen die bij Hem horen, daar richt de draak nu zijn vuur op.* De nazaten die uit de moeder zijn voortgekomen, de broeders en zusters van deze Eerstgeboren Zoon... de christenen die bij deze Zoon zijn ingelijfd en tot Zijn broeders zijn geworden... die krijgen het nu vervolgens zwaar te verduren.

Als ik dit visioen op mij in laat werken, dan begrijp ik ook iets meer van die christenvervolging wereldwijd. Ja, ik kan het nog steeds niet plaatsen... ik heb er nog geen woorden voor: 200 miljoen christenen die te maken hebben met geweld. En nog eens 300 miljoen die worden gediscrimineerd. Je begrijpt het niet: waarom? Vormen zij nu zo'n bedreiging? Zijn zij nu zo'n gevaar voor de wereld? Waarom zijn de leiders van Noord-Korea, van Eritrea, van Iran en noem maar op, zo bang en zo enorm gewelddadig ten aanzien van de christenen? Johannes mocht achter de schermen van het wereldtoneel kijken en... *hij ziet een grote macht te keer gaan.* Dat zit erachter! Er is dus meer dan wat wij kunnen zien en verklaren. Er staan machten achter onze geschiedenis die hun eigen bedoeelingen hebben. Farao, Nebukadnezar, Herodes, Nero, Hitler, Kim Jong-un... er is meer dan wat wij over hen in de geschiedenisboeken kunnen beschrijven. Het is het woeden van die draak. *Het is die draak die tekeer gaat met alle geweld om die Zoon te raken... om die Zoon te raken door al Zijn broertjes en zusjes te raken.*

Heeft u zo wel eens gekeken naar de wereldwijde christenvervolging en alles wat er op dit moment gebeurt in de wereld? Ja, met die visioen in gedachten snap je er nog niet alles van, maar ik vraag mij af of het voor Johannes zoveel begrijpelijker is geweest. Johannes wil echter aan ons doorgeven: *weet dat er meer is dan je op journaal ziet.* Deze wereld is geen gesloten systeem van allemaal puur menselijke acties en reacties. *De wereldgeschiedenis staat niet op zichzelf. Nee, er woedt een geweldige strijd onder ons, in ons en... boven ons.*

En daarom is het na 2000 jaar christendom ook nog steeds niet rustig op de wereld! Pasen en Hemelvaart betekenden geen vrede, maar juist het begin van de strijd. De Zoon is weggerukt tot God en Zijn troon. En de draak gaat nu in alle hevigheid te keer op de wereld. ... Als wij geen zondag van de lijdende kerk zouden hebben, waarbij wij stil staan bij al die broeders en zusters van ons die het geweld van die draak ondervinden, dan zou je niet eens beseffen wat er werkelijk hier op aarde op dit moment aan de hand is.

'De draak ging heen om oorlog te voeren tegen de overigens van haar nageslacht', zo schrijft Johannes. De draak is onderweg om met alle geweld tekeer te gaan tegen de broeders en zusters van Christus. *Dat betreft dus ook u en ook mij.* Hoe dan? Nu:

1 Ten eerste geldt, dat als je broer of zus iets ernstigs overkomt, ook jou dat aangaat. Al dat geweld

dat die broeders en zusters van ons op dit moment ondergaan, dat vraagt van ons gebed, broederliefde, medeleven. Want zij zijn een deel van ons. En wij van hen. Samen zijn wij broeders en zusters van Christus. Samen zij wij lichaam van Christus en als een lid lijdt, lijden allen mee (1Korinthe 12: 26).

2 Maar het vraagt van ons ook bezonnenheid. Op de hoede zijn. Die draak heeft het ook op ons gemunt. Want, zo schrijft Johannes: die draak, die oude slang (Genesis 3!) die draak misleidt *heel de wereld* (Openbaring 12,9). Wees daarom op je hoede: waar houdt die draak onze ogen gesloten? Op welke terreinen verblindt hij ons? Welke zwakke plekken van ons weet hij te gebruiken? Wees daarom standvastig in het geloof. Radicaal. Scherp. Waakzaam. Je bevindt je niet in Capelle en omstreken op neutraal te terrein. Heel de wereld is oorlogsgebied. Er woedt een strijd, binnen ons, onder ons en... boven ons.

Maar... die draak is gedoemd te verliezen. De draak leidt verlies op verlies: het Kind wordt voor zijn ogen weggerukt en veilig gesteld. De toegang tot de hemel wordt hem geweigerd. En ook op de aarde moet hij bemerken dat de moeder van de Zoon en de broeders en zusters van deze Zoon worden beschermd. Hij kan ze raken. Hij kan ze het vreselijk moeilijk maken in hun leven. Hij kan hun een doodsstek toedienen... maar hun leven is voor eeuwig veilig bij God.

Waarom bestaat Israël dus nog steeds? En waarom groeit de Kerk nog steeds, ondanks alle interne ruzies en aanvallen van buitenaf? Ik waag mij niet aan politieke standpunten of kerkelijke prognoses..., maar wat ik in dit visioen heb gezien, dat is die vrouw... de gelovigen uit het Oude en Nieuwe Testament... Gods geliefde, omstraald door de zon en gekroond met sterren als zijnde het middelpunt van heel het universum... *Ik heb vanmorgen gezien dat Gods geliefde door Hem wordt beschermd en bewaard.* Weliswaar verblijft zij in de woestijn (vers 6)... opgejaagd... bedreigd..., maar wij mogen in onze zwakheid en kwetsbaarheid ons overwinnaars weten. Overwinnaar door het bloed van het Lam (vers 11). Wij mogen overwinnaars zijn, omdat er voor ons is betaald, genoeg gedaan, omdat niets en niemand zijn rechten op ons kan claimen, alleen Jezus Die voor ons heeft betaald.

Wij zijn meer dan overwinnaars. Door het bloed van het Lam. En door het getuigenis. Door het Evangelie van Jezus Christus die voor ons is gestorven en opgestaan. Overwinnaars door het Evangelie dat wij in ons hart mogen sluiten en uit onze mond mogen laten rollen.

Wij leven in een vreemde wereld, zo begon ik. Nou, vanuit Johannes' visioen is het helemaal niet vreemd: de wereld is een strijdtoneel. Wees op je hoede! Maar wees niet bang. Wij zijn meer dan overwinnaars. Want wij mogen leven in de bescherming en de liefde van God. Door Jezus Christus, onze Heere.

ds. E.G. (Eddy) de Kruijff
tel. 010 210 89 71 // dekruijff@live.nl